

СВОБОДЕНЪ ГРАЖДАНИНЪ

ОРГАНЪ НА ВАРНЕНСКОТО ЛИБЕРАЛНО БЮРО.

В. „Свободенъ Гражданинъ“ ще излиза единъ път въ седмицата: Сръда. Цѣната му е за година 6 лева, а за половинъ година 3 лева въ прѣдплата. За странство, за една година 10 зл. лева, а за половинъ година 5 зл. лева. За обявления на първата страница се плаща прѣдплатено по 15 ст. на дума, на 2 и 3 стр. по 10 стот. на дума, а на четвърта страница по 3 ст. Всичко, което се отнася до вѣстника, испраща се до администрацията му въ г. Варна,

Единъ брой 15 стотинки.

Редакторъ: Божилъ Райновъ.

Варна, 1896 Декемврий 11-й.

Тронното слово, съ което се откри IX Обикновенно Народно Събрание е достойно чедо на консерваторскитѣ възгледи за конституционния режимъ у насъ. То твърдѣ злѣ прѣпоръчва днешнитѣ управници и членовѣ на това събрание, които иматъ претенцията да сж плодъ на една истинско консултирана народна воля. Неговитѣ автори се самонзобличаватъ въ едно грубо и непростимо невѣжество по свободнитѣ изборни учреждения. То сѣкашъ, че е писано отъ единъ министръ, храни-боже като Венева, който нѣма най-елементарното понятие отъ конституционното управление.

По форма и съдържание то прилича на една партизанска статия, достойна за колонитѣ на правит. вѣстници, а не на държавенъ актъ, който трѣбва да се съхранява въ архивитѣ на Народното Събрание и да се чете тържественно отъ Българския Царскій Тронъ. То е дипломъ за благодарностъ на скърпената Народна партия, която въ дребезги ще се прѣнесе; щомъ се смѣни властѣта въ други рѣцѣ, — отъ друга страна цѣла подигравка съ Българския народъ, който ужъ билъ възмжака въ политическото си въспитание, като търпи такива натрапници.

То възбужда отвръщение у истезаванитѣ на 17 Ноемврий бѣлг. граждани и доказва, че, споредъ поговарката ни, Аврамъ отива и въ джендема, стига само да има „комодни“ другари съ тѣлѣта заплаца; вчера бѣхме подъ рѣка съ патентовани патриоти, днесъ — съ интеллигентни, самоотхвърлени махзарджии и чужди храненици, а утрѣ — съ „отригититѣ отъ народа“ (?) многогодишни труженци. Мораль!

То доказва най-първо, че нѣмаше нужда да се растурия минжлото интеллигентно събрание, щомъ трѣбваше да станжтъ такива свободни избори, каквито сж били до сега и второ, че сме много далечъ отъ естественното си мирно развитие въ политич. животъ. На кѣсо, това слово е гърне масло, излѣто върху тлѣюща жарана, която чака тихъ вѣтрѣцъ, за да распрѣсне огъня на четире страни! Зарегиструваме текета му:

Господа Народни Прѣдставители!

Приятно Ми е, че се намирамъ между народнитѣ избраници, и съ искренъ радостъ Ви прѣпъстоважъ съ добръ домил.

Подиръ събитията, изборени прѣлъ тая година, настѣпихъ за отечеството ни нови условия, при които бѣше необходимо, да се направи апелъ къмъ народа, за да се искаже върху направлението, което трѣбва да се даде на държавнитѣ ни работи. Станалитѣ съ тая цѣль избори доказавъ какви голѣми успѣхи е направилъ Българскій народъ съ своето политическо въспитание. Свободата, при която се извършихъ, безъ да се наруши общественни редъ, като нѣмъ дава значението на едно истинско консултиране на народната воля, високо подига цѣната на свободнитѣ учреждения, съ които се наслаждава страната ни.

Народното Събрание, което намѣствате, повикано да работи въ врѣмена, когато още България прѣживяваше криза, по отношение на своето международно положение, високо заслужи на Отецеството и свърза своето име съ историческитѣ събития, които турнихъ край на тази криза.

Вамъ прѣдложихъ сѣмъ, Господа Народни Прѣдставители, да посетите своитѣ призежи и да можете България да имате всичката възможна полза за своя напредѣкъ, и всестранно развитие отъ благоприятнитѣ условия, които и създадохъ припомаването на Дипломатията отъ Великитѣ Сили и консултирането на международното ни положение.

Съ нищо по-добъръ не ми молю да се докаже, че сме заслужили благоволенieto на Европейскитѣ Сили, както съ уверението, което ще почерпимъ отъ нашитѣ дѣйстви, че се стремимъ съ всич-

ката си енергия да станемъ на Неговъ единъ елементъ и една гаранция на редъ и на напредѣкъ.

Съ радостъ и гордостъ видѣхъ едно доказателство на благоволенieto, съ което се ползува Отецеството ни, съ сърдечний приемъ, който намѣрихъ както при Сюзеренний Дворъ така и при друитѣ държавнитѣ сили, които посетихъ по случай прилаванieto на. На всѣкъкъ както у Правителстватъ, така и у народитѣ, азъ срещнахъ пълна благоволенieto доверие къмъ земия ни и къмъ усилитѣ, които ти правя за своето прѣпъствание.

Едно тронателно свидетелство за особенитѣ чувства на любовъ и благоволенieto къмъ насъ бѣше поканата, която Ми се направи отъ Тѣхитѣ Императорски Величества Русскій Царъ Николай II и Императрицата Александра Федоровна, да участвувамъ въ празненствата на Тѣхното Свещенно Коронавание. Тѣзи висока честь и дѣлава още отъ скъпан и непоручими грѣски, които съединяватъ Руссия и България.

При посетението, което направихъ на столицата на братската Намъ Сърбия, можяхъ да се убѣдѣ въ приятелскитѣ чувства, които питажѣ къмъ Династията Ми и къмъ България, както Негово Кралско Величество Александър I, така и народѣтъ му. Начина, по който бидохъ посрѣтнатъ, Ми утвърди азъ убѣждението, че нуждата за едно сближение, диктувано отъ общността на интереситѣ имъ е дълбоко проникнала въ съзнанието на двата братски и съседни народи.

Господа Прѣдставители!

Заедно съ бюджетно-прѣкта за наступающата финансова година, който ще Ви се прѣдстави напълно уравновѣсенъ, правителството Ми ще подложи на вашето обсъждане рѣдъ законопроекти по рѣлни отрасли на управлението, отъ които на първо мѣсто, проекти за:

Избирателенъ законъ,
Търговски законъ,
Условно Сѣдоприводство,
Законъ Еталонъ и
Народното образувание (! р.).

Като не се съмнявамъ, че ще положите всички старания прѣлъ тщателно изучаване на тѣзи законопроекти, да оправдате напълно народното доверие призоваважъ Божьето благоволенieto върху трудитѣ Ви и обявявамъ I-та редовна сессия на IX-то Обикновенно Народно Събрание за отворена.

Да живѣе България!

На добъръ часъ!!!

„Свободата, при която се извършихъ . . . имъ дава значението на едно истинско консултиране народната воля . . .“ Касае се за изборитѣ, станжли на 17 Ноемврий. Тронното слово ги прогласява за свободно извършени и за истинско консултиране народната воля! Ужасъ!

Казалъ би човекътъ, че има прѣдъ себе си не Княжеско Слово, а хлѣбопазителна телеграма на нѣкой околийски началникъ или окр. управителъ. Свободни избори, народна воля! Това не е същъ, а горчива дѣйствителностъ!

Това твърдение на Тронното Слово не се съгласява нито съ истината, нито съ законитѣ на страната, нито съ интереситѣ на Княза, нито съ ония на Отецеството. На кѣсо казано, Князь Фердинандъ много злѣ е постигналъ, като е позволилъ на министритѣ си да вмжкнжтъ въ тронната рѣчь подобенъ пассажъ. Ще се поставяемъ да подкрѣпимъ този си възгледъ.

Прѣди всичко, нека добръ се запомни, че за съдържанieto на Княжеското Слово отговаря и Държавния Глава, а не само министритѣ. Често повтаряното твърдение, че Държ. Глава не е отговоренъ, нѣма оная емисъль, каквато нѣкои му придаватъ. Неговата отговорностъ има за основа тая елементарна истина, че всѣкой отговаря за дѣлата си; а нѣкъ тронната рѣчь е дѣло и на Княза, защото тя се съставя отъ

Министритѣ, подъ неговъ надзоръ и ръководство (чл. 149 отъ Конст.). Само че тая отговорностъ бива не прѣдъ установенитѣ власти, а прѣдъ Народния Сждъ, който — историята доказва — не веднажъ е проявявалъ както своето сжществуване, така и своята върховна мощъ...

Сетитѣ, министритѣ сж врѣмenni, а Княза всегаденъ. Незадоволствието на гражданитѣ отъ министритѣ може, безъ никакви сътрѣсення, да прѣстане съ увольнението имъ отъ Княза; тогава когато положението става крайно опасно, ако таково би се появило срѣщу Държавния Глава. Това е повече отъ достатъчно да убѣди Държавния Глава въ необходимостта да бжде извънредно внимателенъ и прѣдпазливъ въ постѣпкитѣ си.

Въ данни случай, обаче, ний не съзираме съблюденieto на горнето правило. Консервативното министерство, като, че нарочно е помѣстило въ тронната рѣчь подобенъ пассажъ, отъ естество да възбуди общественното мнѣние срѣщу Княза.

Въ една страна съ конституционно управление Държавния Глава не може да прави каквото ще; неговитѣ атрибуции сж точно опрѣдѣлени отъ законитѣ; неговата дѣятелностъ се движи въ единъ начертанъ отъ законитѣ кръгъ, въ който той не смѣ да излѣзе. Е, добръ, ний нампраме, че, съ помѣстванieto въ тронната рѣчь на цитирания пассажъ, консервативното министерство е накарало Княза да извърши единъ актъ, който не влиза въ неговата компетентностъ. И наистина, отъ двѣ нѣща едно: или събранieto е полицейско, или народно. Ако е полицейско, то трѣбва да се распусне; ако ли е народно, не Княза, а то, и само то, е властно да се произнася по редовността на изборитѣ. Това става повече отъ очевидно съ прочитанieto на Членъ 66 отъ избирателния законъ, който гласи: „заявленията по избора се подаватъ въ деня на произвежданieto му на прѣдсѣдателя на бюрото, а слѣдъ това на Народното Събрание, което е единственикъ сждия за правилността и дѣйствителността на избора“. Това се подкрѣпя и отъ наредбата на чл. 133 отъ Конституцията, споредъ който „при отварянieto на Събранieto, въ Княжеското слово се описва положението на държавата и се показватъ проектитѣ и прѣдложенията, които има да бжджтъ внесени въ събранieto за разглеждане“, а никакъ не и редовността на изборитѣ.

Нека рѣчемъ, че не е забранено отъ законитѣ да се споменува въ тронното слово и за начина, по който изборитѣ сж станжли. И така да бѣше, то пакъ е за осжждане прогласяването на станжлитѣ на 17 Ноември избори за свободни и изразяющи волята народна. И наистина, за да бжде единъ актъ похваленъ, не стига да е незабраненъ отъ законитѣ, а трѣбва да се диктува отъ съображение на необходимостъ или полезностъ. Пита се, необходимо ли бѣше, полезно ли бѣше да се помѣтя подобенъ пассажъ въ тронната рѣчь? Като говоримъ по тоя въпросъ, ний се поставяме спрямо Народа и Държавния Глава, а не спрямо правителството на Н. Ц. Височество, което, несъмнѣнно, има полза отъ такава реклама или по право отъ такава защита.

Княза нѣма възможностъ непосредственно да си състави мнѣние за начина, по който сж станжли изборитѣ: той не е нито всевѣдѣщъ, нито вседѣежѣщъ, нито пакъ е присѣтствувалъ при произвежданieto на нѣкой изборъ. Ще рѣче, каквото знае за тѣхъ, черпѣйки го отъ свѣдѣтелството на хора. Въ такъ изборитѣ, какъ ще може той да твърди, че изборитѣ били свободни, когато знае, ако не повече, то поне това, че цѣлата оппозиция ги прогласява за *крайно насилнически* и за консултиране не народната, а *войско-полицейско-шайкаджийската* воля. Полезно ли е, логично ли е да се турятъ въ устата на княза думи, споредъ които Цанковъ, Каравеловъ, Радославовъ, Грековъ и въобще цѣлата оппозиция сж лѣжци, клѣветници, а *низкия Стоиловъ* и С-іе сж хранители на истинната. Таково нѣщо би могло да се каже въ вѣстника на консерваторитѣ, на едни прѣзрени развалени партизани, но не и да се помѣстя въ тронното слово, да се постави въ устата на Държавния Глава, прѣдъ които всичкитѣ партии сж еднакви и който утрѣ ще има за свѣтници тѣхъ, що днесъ, чрѣзъ неговата уста, консерваторитѣ обявяватъ за лѣжци и клѣветници.

На добъръ часъ, Княже!! . . .

ТУРЦИЯ ВЪ ФРАНЦУСКАТА КАМАРА.

Френското правителство защитава джелатитѣ!!

(Продължение отъ брой 20).

Г. Аното прочелъ слѣдъ това нѣкои откъсващи отъ единъ консулски рапортъ, отъ който се доказва, че влаждущата въ висшитѣ турски крагове анархия имѣ за послѣдствие оная въ населението и продължилъ:

„Никой се не чуди, господа, за гдѣто, при подобни обстоятелства, при такова стечение на работитѣ, се породило у хора, които никога, нито сж знаели размъртъ на надеждата, въ успѣха на тѣхната наука, нито нѣкъ сж прѣдвѣждали всичката грозота и размъртъ на нещастията, които биха могли да ги сполѣтъ, породило се, казвамъ, едно душевно растройство, подобно на отчаяние, което ги подбудило да прѣдприематъ най-дързостнитѣ и най-фаталнитѣ за тѣхъ дѣла. И така прѣзъ мѣсець Августъ т. г. Цариградъ внезапно станж театръ на едно ново, смѣло, но сжщеврѣменно глупаво отъ страна на Арменцитѣ покушение, съ нападаніе на Отоманската Банка, което даде поводъ на всичкитѣ, слѣдъ това, кланета и ужаси. Прѣдъ такива събития Силитѣ не останахъ пасивни. Двойна длѣжностъ имъ се налагаше: прѣкъсването на свирѣпствата и защитата на запаленитѣ колонии — подданици (к. н.); тѣ се погрижихъ и изпълнихъ една и другата отъ тия длѣжности, а Франция, чрѣзъ респективнитѣ посланници въ Цариградъ и Парижъ, употреби такъвъ езикъ, силата и значението на който обрѣна надѣжното внимание и се послуша (!!) отъ гдѣто трѣбваше, защото слѣдъ това никакво важно събитие не стана, нито въ Турската столица, нито другагдъ въ Империята!!!! (Всичко благополучно, само че съ хиляди християни, като омие, се исклаха и свика билемъ арменска не сжществуватъ дори до сега въ Цариградъ. Нищо. Б. Р.). Убѣденъ съмъ, господа, че Европейскитѣ Сили, съединени, ще бѣдѣтъ разбрани отъ Султана, а Европа ще го подкрѣпи и защитава сръщу всеко фатално влияние и ще му докаже, че никакъ не желае да фаворизира едната или другата страна или да дѣйствува въ полза на извѣстна религия и народностъ, въ ущърбъ на другитѣ, но че всичкитѣ, безъ разлика, Католици, арменци, Православни и Мюсюлмани, като сж подложени на едни и сѣщи злини иматъ нужда отъ сѣций цѣръ. Тя ще му посочи още источника, гдѣто злото се намира, т. е. лошото политическо, финансово и административно управление и ще изисква отъ него прилаганіето на разрѣшенитѣ вече реформи, прѣкъсването на варварствата, освобождаването на затворенитѣ за послѣднитѣ събития и даванието помощи на страждущитѣ...

Но и носѣщитѣ отговорности на ония дързостни и опасни дѣла и тѣ трѣбва да взематъ прѣдъ видъ злото, което нови тѣхни безумия биха могли да причинятъ. Тѣ знайтъ вече, че Европа не стои апатична прѣдъ нещастията и мѣкитѣ, на които сж подложени, трѣбва обаче да разбержтъ и тѣ сжщеврѣменно, че ангажементъ, съ изпълнението на който се натѣрбихъ Силитѣ, е пълненъ съ мѣкнотни и има нужда отъ врѣме и търпѣние, че е отъ характеръ на врѣмешни отлагания, сръщу които силата въ нищо не може да помага и че ако цѣла Европа въодушевлявана отъ *благоклонни* чувства, е обрѣнала вниманието си върху тѣхъ и жѣла

подобрението, както тѣхната, така и оная на другитѣ подданици на Турската Империя, участъ, не жѣлае обаче щото нови сюрпризи да прѣкъснатъ това нейно благоволение и ѣж отвѣкжѣтъ отъ дѣлото, съ което се сезира.

Постарахъ се, Господа, да отговоря, до колкото ми бѣ възможно и позволено да направя това отъ висотата на тая трибуна, на всичкитѣ въпроси, които ми се зададохъ и по които се искавахъ безпокойствия. Мѣкнитѣ се да развѣя прѣдъ Васъ елементитѣ на една тъмна задача, или, по-добрь казано, новитѣ данни, които течението на работитѣ и обстоятелствата създадохъ и прибавихъ на вѣщия Источень въпросъ. Мислѣхъ, че Народното Събрание, както и всички, които се намиратъ рѣнъ отъ тѣзи ограда, ще да разбержтъ мотивитѣ, които ръководихъ вѣщната политика на страната по този въпросъ.

Франция, вѣрна и послѣдователна на всичкитѣ свои традиции, жѣлае подобрението сѣдбата на Источнитѣ народи; не забравя обязанностита на религиозната протекция, която трѣбва да упражнява и не игнорира, че рѣдѣтъ и безопасността на Истокъ сж необходими за *разнитѣ жизненни свои интереси*, които има да защитава. Но не забравя томе и интимнитѣ отношения, които отъ дълго врѣме ѣж свързватъ съ Турската Империя и съображенията, които ѣж принуждаватъ да има присърдце запазването цѣлостта ѣ; като се ръководи отъ миналото, мрази и осѣжда рикванитѣ и авантюристически рѣшения и буйнитѣ дѣла; при това съзнава, че нейнитѣ обязанности въ този свѣтъ сж разни и многобройни и че е длѣжна въ всеки даденъ случай да обрѣца и надѣжно разпрѣдѣлява вниманието си върху всичкитѣ въпроси, разрѣшението на които ѣ се вмѣнява въ длѣгъ.

Тѣзи сж, Господа прѣдставители, възгледитѣ, които ръководихъ и ѣже ръководитѣ, ако одобрявате, политиката на Франция, колчемъ се касасе до такива деликатни въпроси, които се подлагатъ за разрѣшение на Европа. Колкото и да сж важни тия въпроси, не сж обаче неразрѣшими, ако всичкитѣ дѣйствуватъ, *както правишъ ний* (к. н.), по духътъ на съгласие, справедливостъ и човѣколюбие“. (Удобрение!!)

Жоресъ. Странно ми се вижда, Господа прѣдставители, какъ г. Министръ на Външнитѣ Дѣла, слѣдъ рѣчьта на г. графа де Мунъ, има смѣлостта да твърди, че Арменцитѣ, революционери-размирници, прѣдизвикали кървавитѣ свирѣпства, които се извършихъ въ страната имъ. Митаръ съ Берлинския трактатъ Европа не се ангажира да упражнява надзоръ върху дѣлата на Турската Държава, особено въ Арменія? Въ какво обаче се е състоялъ до сега тоя надзоръ? *Европа по всичкитѣ си тѣи ангажементи иоказа своята си безчестна несъстоятелностъ*.

При такова положение на работитѣ, г. Аното прави злѣ, като отправя жестоки фрази спрямо Арменцитѣ, на които е обрѣгнало да се скитатъ изъ Европа и просятъ отъ неѣ милостъ и състрадание за злудлушитѣ, на които ставатъ непрѣстанно жъртва. (Удобрения въ крайната лѣвица). И дѣйствително, цѣла война се произвежда въ Арменія за унищожение на този нещастенъ народъ. Сто хиляди арменци загинахъ, слѣдъ най-свирѣпи и най-жестоки изезания и нечувани мѣкни. И той е отговорния на всичкитѣ тия ужасни и кланета? Кой другъ, освѣтъ самия Султанъ, който, за да се отърве веднашъ за винаги отъ арменския въпросъ, рѣшилъ се да унищожи, чрѣзъ пожъ и огнь, тия свои подданици, които го безпокояватъ? Да, Султана безнаказано подигра цѣла Европа!

Отъ жъртвитѣ, на които приготвеше гробътъ, В. Порта истрѣгваше, чрѣзъ разни нечути до сега варварски сръдства, заявлєния, съ които нещастнитѣ декларирахъ, че първи Арменцитѣ вѣстанахъ и нападгахъ Турцитѣ!! и тѣзи така истрѣгнати свѣдѣтелства за *честностъ* (!) Турция прѣдставляваше на Европа!! Както и да е, тукъ е мѣстото да обѣдимъ извършеното, съ съучастіето на Европа, прѣстѣпление, за да се принуди най-послѣ тя да изпаметри нужния цѣръ. Три особенно държави носѣжтъ отговорността за станжлото: Англия, Русия и . . . уви! Франция!! Трѣбва при това и непрѣмънно да спомѣнжъ тукъ, че днесъ, мѣстото, което би трѣбвало да заема грижата и желанието за удовлетворение законнитѣ искания на арменския народъ, *заема нашата кѣмъ Англия вражда!* Това е обаче лоша смѣтка, противъ която азъ и приятелитѣ ми протестираме. (Викове отъ центра и лѣвицата. Шумъ).

Въ Мала Азия, политиката на Франция не бѣ друга, освѣтъ оная на Русия. И кои сж намѣреніята на Русия по Арменския въпросъ? Приницъ Лобановъ, отдавна вече отговорилъ на това запитване: „Не жѣлая Арменія да стане за насъ втора България“. По-

литиката на Русия е политика на бавностъ и отлагания; тя би била друга, ако имаше надѣжда да си послужи съ Арменския народъ по волята си. Какво излиза отъ всечко това? Какво друго освѣтъ, че сме въ пълното си право да обвиняваме Французкото Правителство въ съучастничество по Арменскитѣ кланета? (Живи протестации отъ Центра и лѣвицата).

Бриссонъ, прѣдсѣдатель на Камарата. „Не могъ да позволямъ на г. Жоресъ да искава подобни оскърбителни думи по адресъ на правителството“. (Удобрения).

Бузъ. Есковаръ! (подлецъ!)

Жоресъ. Считамъ се за оскърбенъ отъ г. Бузъ. (Движение въ крайната лѣвица).

Жоресъ. И така, Господа Прѣдставители, като свършвамъ рѣчьта си, считамъ за нужно да прибавѣхъ, че щомъ Европа се показа неспособна да турн точка на Арменския въпросъ и край на безчестията на варваризма, нека се обяви тя, Христѣанска и Капиталистка Европа, въ несъстоятелностъ! Остава прочее на прѣзираниитѣ отъ васъ социалисти да наложатъ човѣколюбието и справедливостта въ Истокъ“ (Апламации въ крайната лѣвица).

Прѣдсѣдателя четє разнитѣ прѣдложения отъ дневния рѣдъ.

Първото на г. г. Девелъ и Франсизъ Сармъ съдържа: „Камарата, като одобрява декларациитѣ на Правителството по вѣншната политика, пристѣпва кѣмъ разлѣждане на записанитѣ на дневенъ рѣдъ въпроси.

Второто отъ г. Уваръ съдържа: „Камарата, и майки жєлание да приложи по Источнитѣ работи една политика на съюзъ и общъ интересъ, за осжществление на нуждитѣ реформи, съ запазване цѣлостта на Турската Империя, взема бѣлѣжка отъ обясненията на Правителството и пристѣпва кѣмъ дневния рѣдъ“.

Третото прѣдложение отъ г. г. Жоресъ и Жеролъ Ришаръ съдържа: „Камарата, като искава жєланието, щото работницитѣ на всичкитѣ страни да се съединятъ, съ цѣль да прѣдизвикатъ едно движение на общественото мнѣние въ полза на Арменцитѣ, пристѣпва кѣмъ дневния рѣдъ“.

Г. Мелинъ, Министръ-президентъ. „Правителството отблѣсва прѣдложението на г. Жоресъ“. (Викове въ крайната лѣвица). Прѣдложението на г. Жоресъ се отхвърли съ 451 гласа, сръщу 54.

Г. Мелинъ обявява, че прѣема прѣдложението на г. Девелъ, което се приема и отъ Камарата съ 402 гласа, сръщу 90. (!).

Такова е било въ кратецъ многотумното и отдавна очакваното засѣданіе на Французката Камара, отъ която всеки би билъ въ право да очаква повече човѣколюбие, повече справедливостъ и повече кавалерство, спрямо ония, които ти тържественно и въ всеко врѣме наричаше свои протежета! Ето защо ний турихме въ начало заглавието „Франция защитава джелатитѣ!“ И така 9/10 части отъ Французския народъ, прѣдставляванъ отъ тия 451 скърбни креатури, като забравя себе си, като опять и оскверци най-славното си минѣло и най-хубавата си история и позорно потѣпчи и отказа най-елементарнитѣ човѣшки правдини на единъ народъ, удобри официално, *въ седмата година отъ стогодишнината на Великата Революция*, всичкитѣ безчестия, кланета, подпалвания и други свирѣпства на официалния Прѣдставител на варваризма!! Каква дегенерация, какъвъ мораленъ отпадѣкъ . . . Да живѣе Русско-френскии съюзъ!!! Да живѣжтъ Алзасъ и Лоренъ!!! Нека прочее това прочуто, по своята си грозота, засѣданіе на благородната (!) Французска камара служи за урокъ на малкитѣ народи, че нищо не трѣбва да очакватъ отъ тѣи нареченитѣ Велики (!) Държави, а да се осланятъ исключительно на собственитѣ си сили, което е единственното сръдство за спасение и постиганіе на народни идеали.

Единъ свободенъ гражданинъ.

ИЗЪ ЧУЖДЯ ПЕЧАТЪ.

Романія. Многотумния въпросъ на Митрополитъ-Приматъ се свърши окончателно вчера съ оставката на досегашния такъвъ Геннадий, издаденото сръщу когото рѣшение отъ Св. Синодъ се напълно отмѣни. На негово мѣсто се избра бившия Митрополитъ Иосифъ Георгиано.

Турция. Министерскій Съвѣтъ поднесълъ на Султана прѣдложение за амнистиране на Арменцитѣ, но отъ друга сграна, по желанието на Султана, Арменската Патриархия ще трѣбвало даде на В. Порта нуждитѣ формални увѣренія на покорство и зачитаніе редѣтъ отъ страна

на Арменците. Амнистията, при всичко, че била обща, щѣла обаче да съдържа някои изключения, относително *гиватаритъ, членове на комитети и другитѣ автори на общи прѣстѣпления*. (Думи твърдѣ еластични, върху които трѣбва да си поразмислятъ Арменците. Б. Р.).

— Английския в. „Дневни Новини“ се научава отъ Цариградъ, че посланицитѣ на Великитѣ Сили сж направили строги напомнювания на В. Порта относително поведението на тѣзи послѣдната по Критекитѣ реформи, а особено заради испращанне на Саадединъ-Паша, който ималъ за целъ, подъ благовидния прѣдлогъ на отстранение ужъ възникналитѣ мъжду Губернатора и Военнитѣ власти недоразумѣния, да осуети общанитѣ и гарантиранитѣ отъ Великитѣ Сили реформи. Споредъ сжщия вѣстникъ, Силитѣ биле дали инструкции на респективнитѣ си посланици въ Цариградъ да съдѣйствуватъ съ Руския посланикъ Нелидовъ, касателно прилаганне проекта на реформитѣ въ цѣла Империя, който, въ случай на нужда, щѣлъ да се наложи на Султана *и съ сила*. Обаче споредъ друга една телеграмма отъ Цариградъ до „Франкфуртския вѣстникъ“, Великия Везиръ искалъ да затвори всичкитѣ чужди училища, Американски, Француски, Английски и Германски, защото, споредъ него, тѣ сж *источницитѣ на революционнитѣ движѣния*! (Ето Турски реформи. Б. Р.)

— Телеграфиратъ отъ Берлинъ на в. „Standard“, че, споредъ една телеграмма отъ Българдъ, шефоветѣ на всичкитѣ албански плѣмена въ Сгарата Сърбия се събрали, подъ прѣдседателството на Хаджи Молла Зекъ, въ Ипекъ и рѣшили да помогнатъ Султана да даде автономия на Косовския виалетъ, гдѣто албанския елементъ прѣодолявалъ, подъ условие да плащатъ данѣкъ и даватъ, въ случай на нужда, войници на Султана; при това, гарантирали прѣдъ Великитѣ Сили въ даване равенство на права на всичкитѣ, безъ разлика, народности и религии. Вижда се, каква рѣчсния вѣстникъ, че това е първата крачка на революция отъ страна на Албанцитѣ за независимостъ.

— Споредъ свѣдѣнията на Виенския в. „Политическа Корреспонденция“ отъ Цариградъ, В. Порта полагала всичкитѣ си старания за прилаганне на *своитѣ си* финансови проекти, прѣди да пристигне Нелидовъ, който билъ носителъ на единъ проектъ за подобрене Турскитѣ финанси, изработенъ отъ силитѣ. За тая цѣлъ Министерския Съвѣтъ се завзелъ сериозно за съставение на бюджетъ, нѣщо, което за прѣвъ пътъ ставало. Между разнитѣ икономии на бжджето и освѣнъ рѣшеното вече 15% намаление отъ бюджета на всичкитѣ министерства, щѣло да се намали и заплатата на всичкитѣ висши чиновници въ размѣръ съ 7%, а при това една сума отъ 100,000 лири щѣла да се спадне отъ бюджета на Министерството на войната. Тѣзи послѣдни икономии щѣла да се постигне съ уводняването на много дружини отъ редаѣитѣ.

— Съ едно прошение, въ което фигурирали подписитѣ на мнозина француски знаменитости, като Доде, Емилъ Зола, Франсоа Коппе, Хенри Бауеръ, Полъ Адамъ, Алфредъ Волетъ и други, се молило Френското Правителство енергично да се застъпи за спасението на арменското плѣме.

СЕДМИЧНИ БЪЛЪЖКИ

ВЪТЪРШНИ.

Князь Фердинандъ се обърналъ съ писмо, до Белгийски Царъ Леополдъ II, за да иска офицери-инструктори за българската армия, защото нашитѣ офицери биле: „**Невѣжи, диви и неспособни да усвоятъ никаква наука.**“ Писмото му е печатано въ францускитѣ вѣстници: „Figaro“, „Jour“ и „Echo de Paris“ въ факсимиле, които се продаватъ по 10 стотинки брой.

— Бюрото на Дворцовото Събрание се състои отъ слѣдующитѣ полицейски избраници: Д-ръ Якумовъ, Губидълниковъ, Хр. Ивановъ и П. Горбановъ.

— Споредъ единъ списѣкъ, публикуванъ въ органа на Либералната партия „Народ. Права“, въ Народното събрание заседаватъ тая минута: 15 официални прѣдириемачи; 5 ортаци по ра-

зни държавни прѣдприятия, банки, дружества и по постройката на жельзно-пътнитѣ линии въ Сѣверна и Южна България; 5 лихвари и банкери; 6 *наемници и вторни служители на тайнитѣ фондове*; 2 държавни джамбази и доставчици на разни питиета за тържествата и угощенията при „побѣдитѣ“; 2 чиновници; 1 аспирантъ за устройство на книжна фабрика съ особни привилегии отъ Държавата; 1 храненикъ на два казана и 1 вакувски експлоататоръ — всичко 38 души полицейски избраници смучатъ като пиявци и дълбятъ като червей — Народния подъ и мжеа! О, ако сж само тѣзи, благодаримъ, съ шекеръ да ги хранимъ! *Ами Другитѣ?!...*

— За единъ и половина часъ въ Дворцовото Събрание биле разгледани и утвърдени 49 души полицейски избраници! На-ли сж „наши“ (?) тѣй трѣба да бжде! Благодаримъ за икономията, а особено ако съ сжщата бързина се вотира въ бюджетитѣ и законитѣ!!!

— Варненский Околийски Началникъ нѣколко пкти вече е донесълъ на Окржжния Управителъ за извършенитѣ злоупотребления и вземанне взятка на бившия Варн. Полиц. Окол. Началникъ, а сега такъвъ въ Добричъ, Стояновъ, но до сега не имъ е даденъ никакъвъ ходъ, а напротивъ приятели си носи още формата. Обръщаме вниманието на г. прокурора върху това и го молимъ, понеже тия прѣстѣпления иматъ публиченъ характеръ, да изиска прѣписъ отъ всичкитѣ официални и конфедикални писма на началника, относящи се до тия злоупотребления и да възнагради тоя чиновникъ за примѣръ на другитѣ.

— Въ с. Котте (Новоселска околия) за Кюпрюкьовский Общински съвѣтникъ е билъ избранъ Халилъ Халиловъ съ 55 гласа; нѣ понеже тоя народенъ избранникъ не билъ по вкуса на народняцитѣ, то и не се утвърди за такъвъ, а се замѣсти съ Ахмедъ Х. Сюлеймановъ, който получилъ при избора само 3 гласа включително съ своя. Да живѣятъ такива родолюбци!

— Въ с. Петре, Варн. Околия, е избранъ за Яйлански Общински съвѣтникъ г-нъ Саидъ Саидовъ, до сегашенъ Яйлански Общ. кметъ. Князь-Фердинандовия министръ на вътрѣшнитѣ дѣла е касиралъ избора на Сандовъ, само за това, че той е билъ жителъ на с. Яйла. Значи, за напредъ ще се избира само това лице за кметъ и въ градищата, което е записано като избирателъ въ участъка, кждѣто се намира зданието на Общ. Управление. Каква подигравка съ общинското самоуправление! Неможемъ да кажемъ, че Беневъ, като бездаренъ човѣкъ, дава такъво криво тълкувание на закона, защото пъкъ Георги Славовъ е избранъ за Старо Орѣховекский общински съвѣтникъ отъ с. Дервиниш-Мюсюмъ, когато той е Старо Орѣховчанинъ и неговия изборъ е утвърденъ.

Ехъ, кога ли тѣзи „Наши“ и „Ваши“ ще се събудятъ, та ще искатъ смѣтка за тия Ви мрѣсни дѣла!

МЪСТНИ.

Въ Дѣвическия пансионъ при мѣстната държавна гимназия се вършатъ голѣми произволи и гешефти. Обръщаме вниманието на г-на Директора на Гимназията да вземе нужнитѣ мѣрки, а особно за подобрене храната на пансионеркитѣ, защото, въ противъ случай, че бждемъ принудени да публикуваме съ имена, дати, мѣста и фотографирани угощения на голѣмцитѣ и въобще всичко, каквото е ставало за смѣтка на *брашненото чувале* на пансиона. Такива гастрономически панамини да ги нѣмаме! Кждѣ си Левски да видишъ Займаа!..

— Въ града ни има единъ угоенъ прѣдставителъ на Народното Просвѣщение, който бѣ *някога* единъ отъ първитѣ садински герон и който сега прави-струва да се отрѣкомандува най прѣданъ на „самоотсвѣрления“ дворцовъ министръ Костакъ Величковъ. Името на тоя, познатъ по трудолюбieto си, просвѣтителъ напълно отговори на работата му, която кара à la turka — *Яваши яваши*. — Обаче, трѣба да признаемъ, че антрефилето за ученическитѣ тетрадки, въ поминалия брой на вѣстника ни, го пораздвижило малко, та изгубилъ 10 килограма *bruto* отъ телото си. Велѣдствне на това г. Яваши Яваши се разстрѣ-

дилъ и си *дължалъ* доверието отъ „Св. Гражданинъ“, като отказалъ да заплати стойността на полученитѣ му до сега 20 редовни броя въ продължение на цѣли петъ мѣсеца! Не го е срамъ!

— Одринско-Прѣселенското дружество „Странджа“ ще има събрание въ Недѣля, на 15 Декемврий, прѣди обѣдъ, на което ще се държи сказка върху слѣдующето: 1) *Значението на друж.* „Странджа“ като морално и физическо тѣло въ политическо и социално отношение, 2) *Влиянието на дружеството въ мѣстното и административно общество* и 3) *Неговитѣ патриотически задачи*. Умоляватъ се гражданитѣ да присѣствуватъ на Събранието.

— Обръщаме внимание на санитарнитѣ власти въ града ни, шефоветѣ на които сж чужди поданици, да взематъ нуждитѣ мѣрки за прѣмъхване нечистотитѣ по публичнитѣ заведения, особено по кафенетата и гостинницитѣ; това трѣбва да стане по-скоро, защото, при днешнитѣ климатически промѣнения и при върлующитѣ епидемии, гражданитѣ сж изложени на разни зарази и болести.

— И контролоръ, и прѣдириемачъ. Телеграфното Пощенско здание почнѣ да се строи за смѣтка на Общината ни отъ Сгроителното дружество, на което прѣдседателъ е градския инженеръ г. Каракулаковъ.

ДОПИСКИ.

Добричъ, 8 Декемврий н. г. — Пиянствата и убийствата на шайката, устроена за изборитѣ, продължаватъ още. Отъ 17 Ноемврий насамъ градътъ прилича поидно време на циганска свадба: гайди, викове, кръсци, чупение прозорци по къщитѣ на оппозиционеритѣ, полицейски свистоци, гърмежи отъ револвери, колкото щете!

Снощи и понощъ, цѣла нощъ, продадената на властѣта „Джеленската стока“ (Гледай „Свободенъ Гражданинъ“ бр. 15 стр. 5 колона 2) празнуваше утвърждение избора на тукашнитѣ полицейски депутати и, види се, за да стане празнуванието по-ефектно, та да го почувствуватъ „Сойкитѣ“, се е опила до тамъ, щото сутренѣта Добричкитѣ граждани трѣбваше да бждатъ свидѣтели на слѣдующата безобразна сцена:

Двама души носѣтъ подъ мишницитѣ учителя отъ народното училище Пейчо Илчевъ, други двама върватъ подиръ тѣхъ, прѣдъ всичи свирѣ гайда. Оцапани съ калъ до ушитѣ, тѣ се спиратъ на нѣколко мѣста да уговарватъ учителя да *склони да го занесѣтъ у дома му*, нѣ той се несъгласява и, пропикнѣтъ отъ съзнанието на дългътъ си (sic), *иска да го завѣдѣтъ до черквата, защото билъ наетъ за пѣвецъ и трѣбвало да пѣе тамъ!* Най-послѣ, ще-неще, учителя биде замѣкнатъ у тѣхъ, послѣдванъ отъ цѣла сурня любопитни дѣца, единъ отъ който викахъ съ тѣхъ: „*нашиятъ учителъ*“.

Между пиянелгующата шайка сж биле и двама попове, единъ отъ които едва е можилъ да си отиде въ къщи; нѣ азъ се въздържахъ, за сега, да имъ спомяна имената, защото се надѣвамъ, че ще сж съзнали или ще съзнаятъ вината си: Свещеници да дружатъ и пиянелгуютъ съ побойническа шайка. Имената на членовѣтъ на тая шайка скоро ще бждатъ публикувани за да се незабравѣтъ.

Б. Р. Ний обръщаме вниманието на Инспектора на Добричкото Учебно Окржжие и на Министерството на Народното Просвѣщение върху съобщения фактъ. До колкото знаемъ, този Пѣйчо Илчевъ е отъ опѣзи нѣколкома учители въ г. Добричъ, които училищното настоятелство бѣ прѣдставило, по-миналата година, на увольнение, именно за пиянство и произвеждане скандали, нѣ окржжний училищенъ съвѣтъ, по настояванието на инспектора, ги натрапъ за учители, а Министерството на просвѣщението утвърди рѣшението на съвѣта, върху протеста на настоятелството, *види се, за да даватъ напредъ примѣръ за нравственостъ на бждещето поколение!!*

Изборитѣ въ Шумненский окржгъ.

(Продължение отъ брой 20).

Въ Прѣславска Околия. Тамъ бѣше испратена порано, прѣди изборитѣ, една рота войска, за да могатъ да станѣтъ изборитѣ „свободни“. Тамошния Н-къ намѣрилъ, че само съ толкова войска, не ще може да произведе изборитѣ „свободни“ тѣй, както сж биле до сега; За туй прѣзъ нощта пристигна въ Шуменъ и рапортира Управителю. Този послѣдния, на другия день рано-рано замина за Прѣславъ, отъ гдѣто телеграфически поиска: *да се испрати и кавалерия*. Замина и кавалерия. Г-нъ Краевъ чакъ тогава телеграфически съобща Князу, че „въ Прѣславъ се испрати пѣхота и кавалерия, дали нѣма да се испрати и артилерия“? — При всичко това и правител. кандидатъ — Педжибѣй, съ 5—6 души се испрати въ Прѣславъ, кждѣто

имаше подъ расположението си и полицейски стражари. Оевѣнъ това, неспратенъ бѣше Финапсовия помощникъ, Велико Желѣзовъ — този сѣщия Желѣзовъ, който прѣзъ всичкото Стамболово управление бѣше Окол. Началникъ и най-ревностно е прѣсѣдѣвалъ тогава опозицията (гл. стр. стр. 105, 252 и 263 отъ прибавление къмъ доклада на парламент. анкетна комиссия), — за да агитира изъ Прѣслав. Околия и въ деня на избора — въ Прѣславъ, въ полза на полицейскитъ кандидати. И при всичкитъ тия агитации отъ страна на властимѣющитъ, опозиционнитъ кандидати г. г. Краевъ и Ж. Стояновъ, се избраха съ 700 гласа по-вече отъ гласовѣтъ, които получилихъ правителственитъ. (Браво на Прѣславското население! Р.).

Въ Ново-Пазарската Околия. За изборитъ тамъ се испрати една рота войска. Но само това не бѣ достатъчно. Окр. Управителъ, въ сѣщия тоя деня, въ който издаде приказъ, че „строго забранява на чиновницитъ да се мѣсѣтъ (а пъкъ той самъ и Началникитъ му отъ два мѣсеца насамъ се „мѣсѣтъ“) въ изборитъ“, испрати секретари си — нека му се знае и името — Коста Дюкмеджиева въ Новий-Пазаръ, за да помага, за избраниято на известния Герчо Ранчовъ (камарата на бухалитъ има нужда не тършима и отъ съдържатели. Б. Р.), който е измолитъ телеграфически: да се *провъзгласи* отъ Прѣсѣдателя на Пародната партия, Дръ Минчовича, за правит. кандидатъ въ Ново-Пазарска Околия, и за Юсуфъ-а, който въ Стамболово врѣме бѣше „тапанна депутатъ. Самъ Ранчовъ тоже биде испратенъ тамъ. Дадени му сѣ биле подъ расположението полиц. стражари, единъ отъ които е *вардѣлѣ* на вратата на стаята му! Секретаря Дюкмеджиевъ и полиц. стражари, сѣ раздавали бюлетини! При всичкитъ тия агитаций, правителството можѣ да прокара само кандидата турчинъ, а Ранчовъ остана само съ 400 гласа турци. — Опозиционни кандидати въ тѣзи околия бѣха: г. г. Митю Войниковъ и Янко Сасѣзовъ. Едина отъ тѣхъ — Янко Сасѣзовъ съ 742 гласа се избра, а Войниковъ получи 699 гласа.

Въ Ески-Джумейската Околия се испрати една рота войска. Тамъ Н-ка се е страшно отличилъ. Въ агитацийтъ си той е стигнелъ толкова далечъ, щото е забравилъ, че е *българинъ*! Въ селото Бухларъ, тоя Н-къ (нѣкой си Семерджиевъ — Ловчалня), на турцитъ е говорилъ, че, ако Стояновъ падне отъ властѣта, Македония щѣла да хвъркни отъ рѣцѣтъ на Султана. За туй, да поддържали Стоилова и да избрали негови хора за депутати. Тамъ се избраха правител. кандидати: Марко Георгиевъ, *вънчѣ* Стамболовъ депутатъ, който сега не е Стамболовистъ, защото „не е на властъ Стамболовъ, и, защото умрѣлъ човѣкъ не можалъ да поддържа“ и единъ Турчинъ. Опозицията остана съ 869 гласа.

Въ Османъ-Пазарска Околия, биде испратена Кавалерия. Като пристигнала войската тамъ, тамошния Началникъ телеграфически се оплакалъ, че офицерина (г-нъ поручикъ Мушановъ), *не зналъ* да *произвежда избори*! Искалъ е да му се испрати другъ офицеръ. Види се, защото врѣмето бѣше кратко, за туй не се удовлетвори *молбата* на г-на Началника — не се испрати другъ офицеръ...

Въ тѣзи Околия, както Ви бѣхъ съобщилъ, правителството бѣ кандидатирало адвоката Стателовъ, човѣкъ съ гола и чиста глава, съотечественникъ на Пухлева. А за да може да расчитва на сполука, назначи *Султанчето* отъ Върбица, при надвечернето на изборитъ, за помощ. на Окол. Началникъ. Обаче *Султанчето* отказа тѣзи честъ, не прне да стане помощ. Н-къ, а си постави кандидатурата за Народенъ Прѣдставителъ въ Османъ-Пазарска Околия, където се избира само единъ народенъ прѣдставителъ. Окр. Управителъ поддържа и тѣзи кандидатура, при всичко, че *официалната* кандидатура бѣше на г. Стателова. Управителя ъ поддържа само и само да не би помежду да се избере нѣкой опозиционеръ. И тѣй, *Султанчето* се избра съ 722 гласа, а Стателовъ пропадна; получилъ е всичко 197 гласа. И сега, г. Стателовъ, не ува ли несува Окр. Управителъ, че *не го е избралъ депутатъ!!!*

Да живѣе „моралното влияние!“

Силистра. Въ нашия градъ законодателния изборъ, на 17-й того, станѣ чисто по белгийски. — Една недѣля прѣди избора, Окрѣжния Управителъ Пашовъ — и Градско-Общинския Кметъ Бакаловъ, трѣгнаха изъ околията да агитиратъ, или по-право да заплашватъ избирателитъ, за да гласуватъ за правителственитъ кандидати — Савва Бакаловъ и Матей Поповичъ. (Какви сѣ хуващи — лика и прилика по всичко: по умъ и по тяжесть. Р.). 3—4 дена прѣди избора дойде отъ София Матей Поповичъ, който заедно съ Околийскитъ Началникъ, (разбира се, иначе, щѣше ли да бѣде полицей-

скитъ избранникъ? р.) трѣгнѣ по селата да се прѣпорѣчва на населението; нѣ на всѣкъ бѣлъ посрѣщанъ съ голѣмо хладнокрѣвие, а въ с. Бабукъ единъ селянинъ му казалъ, че на еленето нѣма доверие нѣ него и не иска да го избере за прѣдставителъ, и че малко ще ги оплаши съ Началника въ дени на избора; въ полицейскитъ патурници малко искатъ да знайтъ, че населението нѣмало доверие въ тѣхъ, нали правителството ги одобрява, полицията ще ги избере по каквото и да е начинъ. Управителя и Началника сѣ заповѣдали на общинскитъ кметове, щото ако се яви нѣкой опозиционенъ агитаторъ, веднага да го вързватъ и го испрацатъ въ града; не само това, нѣ и всичкитъ старши и младши полицейски стражари бѣха распратени по околията да заплашватъ избирателитъ и да събиратъ свѣдѣния отъ кметовѣтъ — кои опозиционни агитатори сѣ се явили въ общинитъ имъ и какво сѣ говорили.

Въ надвечернето на избора по всичкитъ ханища, гдѣто бѣха надошли избиратели отъ по-далечнитъ села, бѣха поставени по нѣколко души шпиони, отъ градскитъ пожарникари и др. развалени личности, които веднага допасаха, за всичко, на окрѣжния управителъ, който пъкъ отъ своя страна привикваше, при себѣ си, по събужденитъ избиратели и имъ внушаваше, че ако отиватъ противъ правителственитъ кандидати, ще бѣдѣтъ арестувани. Прѣзъ нощта на всѣкъ изъ улицитъ кръстосваха конни полицейски стражари.

Какво да Ви кажѣ за въ деня на избора? Още рано сутренѣта входитъ врата, на училищния дворъ и ония на самото училище, бѣха заети отъ по 2—3 стражари; вжтрѣ въ училището, гдѣто се произвеждаше избора, бѣха се натѣпкали всичкитъ градеки агенти и пожарникари, които контролираха бюлетинитъ на избирателитъ и които имаха бюлетини отъ опозиционнитъ, съхваха ги и ги замѣняваха съ правителствени. Ако вѣзѣше нѣкой отъ по-виднитъ опозиционери въ училището, веднага биваше истласканъ, по най-позоренъ начинъ, навънъ, отъ градскитъ агенти, като прѣдварително го набѣдяваха, че ужъ агитиралъ въ изборното мѣсто, чѣи че раздавалъ бюлетини; при всичко, че тѣ сами вършеха това. Въ туй отношение не по малко се отличи и бившия единъ голѣмецъ, който съ още 2—3 души — бивши негови подвѣдомствени службаша, а сега уволнени по разни причини, като бѣсѣтъ тичаше отъ избирателъ на избирателъ и имъ кжсаше бюлетинитъ, и ги замѣняваше съ правителственитъ. (пустѣ хлѣбъ! р.). Чудни врѣмепя! Този сѣщия господинъ до вчера не уваше на лѣво и на дѣсно Савва Бакалова, Окрѣжния Управителъ и Х. Ихя, за което и го уволнихъ отъ служба, и минаваше като опозиционеръ, а въ деня на избора, той най-много кжсаше бюлетинитъ на радославиститъ. Нѣкой си говорѣхъ, че му обѣщали да го назначѣтъ за Окол. Началникъ, а нѣкой си казватъ, че ужъ му плащали 200 л. на мѣсецъ, стоиловека пенсия — бѣдѣщето ще каже.

При гласуваннето имаше много души, които гласуваха по нѣколко пѣти, а нѣкои никакъ не гласували и не се явили на избора, а сѣ отбѣлзани въ списѣцитъ, че сѣ гласували. Разбира се, за да се уравниятъ бюлетинитъ съ лицата, които сѣ гласували, е работа твърдѣ лесна: Вижда се, по списѣцитъ, колко лица има отбѣлзани, че сѣ гласували, прѣброяватъ се бюлетинитъ и колкото недостигатъ допълватъ се отъ готовитъ, отъ които всѣкой членъ на бюрото си има по нѣколко въ джеба: и дѣйствително, другояче не можѣтъ да се обяснятъ тия работи. Избора спечелиха народняцитъ. — *Чисто по Белгийски!*

Едно нѣщо само ме радва, г-не Редакторе, което съ гордостъ Ви съобщавамъ, а то е, че на брой не повече отъ 500 души, българитъ — избиратели, особено отъ с. Бабукъ, на брой повече отъ 200 души, показваха, че съзнаватъ своитъ избирателни права. Тѣ не се оплашихъ отъ заканванията на Управителя и Началника, нито отъ насипията на полицията, а съ самоотверженностъ се явихъ при урнитъ и гласуваха за опозиционнитъ кандидати.

Силистра, 20 Ноември 1896 год.

 АПТЕКАТА Р. РУССЕВЪ, въ Варна, търси ученикъ. Прѣдпочита непрактикующъ.

3—1

ПРОДАВА СЕ единъ **Велосипедъ** почти новъ, цѣна съвършено износна. — За споразумение въ книжарницата на В. Божиловъ.

1—1

ПРОДАВА СЕ

една къща двоетажна съ четри етаи и друга двоетажна съ 4 етаи и салонъ въ сѣщия дворъ отъ 300 квадр. метра. Намѣрва се въ V уч. № 352, улица „Рилска“.

За споразумение до Лазаръ Мариновъ въ сѣщия домъ.

3—66—2

Отъ Сждеб. Пристави при Варч. Окр. Сждъ

ОБЯВЛЕНИЯ

№ 5883

Обявявамъ, че за удовлетворение иска на Перу-са Сираганевъ отъ Мехмедъ Салиевъ по изпълнителния листъ № 9150 издаденъ отъ Варненскитъ Окр. Сждъ, слѣдъ мѣсецъ отъ послѣдното трикратно обнародване настоящето, ще произведѣ публична продажъ, съгласно чл. чл. 1009, 1021, 1025 отъ гражд. сѣдопроизводство, на слѣдующитъ отвѣтничови имоти, които се намиратъ въ землището на Индже-кьо: Нива 15.2 дек. първа цѣна 121 лева; нива отъ 15.9 дек. — 127 л.; нива 70.1 дек. — 420; нива 131 дек. — 112; нива 20.7 дек. — 165; нива 6.8 дек. — 40; нива 25.2 дек. — 151; нива 41.8 дек. — 334; нива 93.5 дек. — 561; нива 12 дек. — 72; нива 10 дек. — 40; нива 31.2 дек. — 187; нива 81.7 дек. — 326; нива 9 дек. — 54; нива 40.7 дек. — 325; нива 45.6 дек. — 364; нива 96.2 дек. — 769 нива 20 дек. — 400; нива 41 дек. — 246; нива 66.8 дек. — 400; нива 28 дек. — 112; нива 38.3 дек. — 153; нива 19 дек. — 76; къща въ Индже-кьой, заедно съ дворъ 1 дек. и ясакъ 10 дек. — 210 лева.

Желающитъ да купятъ нѣкой отъ тѣхъ или всичкитъ, нека се явятъ въ канцеларията ми, гдѣто ще можѣтъ да изучѣтъ подробно описанието на имотитъ.

Варна, 29. Ноември 1896 год.

П. Сжд. Приставъ: **Кутевъ.**

3—65—2

№ 4304.

На основание Опрѣдѣлението на Варн. Окр. Сждъ отъ 24 Априлъ 1896 г. № 631 и съобразно съ чл. чл. 1136—1144 отъ Граждан. Сѣдопроизводство обявявамъ на интересующитъ се, че слѣдъ послѣдното трикратно публикуване настоящето ми, ще почне публичната продажъ на долуозначения имотъ, когото ще продължи 31 день, съ правонадаване 5% въ десетъ дневенъ срокъ; а именно: половината отъ къщата въ Варна V участъкъ № 717 състояща се отъ една само стая съ половината дворъ отъ около 125 кв. метра между съседни: Христо Димитровъ, Петръ Костадиновъ и отъ двѣтъ страни нѣтъ. Съ първоначална цѣна оцѣнка 250 лева.

Помѣнѣжната половина къща се продава за смѣтка на малолѣтната Мария Димитрова отъ Варна.

Желающитъ да купятъ, можѣтъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присѣственъ день и часъ.

гр. Варна, 23 Ноември 1896 год.

П. Сждеб. Приставъ: **Н. Т. Новаковъ.**

3—62—3

№ 5836

За удовлетворение иска на Николъ Петровъ отъ Петъръ Желѣзовъ, по изпълнителния листъ № 307, издаденъ отъ Козлуджанскитъ Мир. Сждия, обявявамъ, че слѣдъ трикратно обнародване настоящето, ще произведѣ публична продажъ, съгласно чл. чл. 1021 и 1025 отъ Гр. Сѣдопроизводство, на една отвѣтничова нива 18 декара и 5 ара, находища се въ землището на Козлуджа мѣстность „Дерменъ-полу“; съседни Тодоръ Пасковъ, нѣтъ и гробища. Първа цѣна 111 лева.

Желающитъ да ъ купѣтъ нека се явятъ въ канцеларията на приставетството.

Варна, 27 Ноември 1896 год.

П. Сжд. Приставъ: **Кутевъ.**

3—63—3

№ 5885

Обявявамъ, че на основание опрѣдѣленното, № 1618 на Варненския Окрѣженъ Сждъ слѣдъ трикратно обнародване настоящето ще произведѣ публична продажъ, съгласно чл. чл. 1021 и 1025 отъ Гр. Сѣдопроизводство, на една къща въ Деде-кьой, състояща се отъ двѣ етаи, хамбаръ, оборъ, пѣвникъ и дворъ около два декара, останѣла отъ покойния Янчо Стоевъ. Първа цѣна 440 лева.

Желающитъ да ъ купѣтъ нѣка се явятъ въ канцеларията на приставетството.

Варна, 29 Ноември 1896 год.

П. Сжд. Приставъ: **Кутевъ.**

3—2